

Serbian
From That Time
61-0415B

OD TADA

Bloomington, Illinois, SAD
15. aprila 1961.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

OD TADA

1 Hvala ti, brate Herman. Baš sam sedeo ovde upijajući i, znate, jako to cenim. I pre nego što nastavimo, siguran sam da smo to malo prevideli. Mislim da su nam jutros ovi ljudi poslužili divan mali doručak. Jeo sam doručke širom sveta, znate, u raznim zemljama, i to je bio jako dobar mali doručak. I verujem da bi bio red, budući da smo mi hrišćanska gospoda i dame, ostaviti malo nešto na stolu za te divne male dame, kako su nas lepo služile, znate, ako imate malo, znate. To je američki običaj, mislim, da im ostavimo nešto malo na stolu.

2 I usput, ne bih trebao ovo govoriti kada još nisam platio ni svoju vlastitu kartu, ali... Nekome sam dužan kartu. Tako da pretpostavljam... Zašto ne biste ostavili to samo na svojim tanjirima da bi dame... Hoće li to biti u redu? O, samo ostavite malo... Pre nego što napustimo, pre nego što odemo, samo spustite malo nešto na sto, i...

Nadam se da oni ne slušaju, ali, vidite, mi dajemo primer. Budimo primer, vidite. I tako, budimo pravi hrišćani u svemu što radimo ili govorimo. U svakom delu budimo pravi hrišćani. Znam da je to u našim srcima; ponekad lako zaboravimo takve male stvari, ali samo sam hteo to spomenuti.

3 Verujem da postoji citat Pisma koji kaže kako je veliko ili dragoceno kao braća živeti zajedno u jedinstvu. To je poput ulja što je s Aronove brade silazilo dole skutama njegovih haljina. Sigurno to možemo reći ovog jutra sa svom iskrenošću srca, bilo je stvarno dobro druženje. Imao sam mnogo sastanaka, video sam puno stvari Božijom milošću. Nikada nisam sreo bolju grupu ljudi, baš prava hrišćanska braća sa svima nama, baš zajedno. Znam da je ovo mali doručak, ali nadam se da... Dakle, nije šala; nešto se zapravo dogodilo. To je nešto što bi nam moglo promeniti poziciju naših misli na trenutak.

Volim pehati i ponekad idem daleko gore u planine da bih pecao. Sada, imam puno braće ovde, znam, ista stvar; samo sam pogledao u njih kako se međusobno gledaju. Dakle, sestro, nemoj se svađati s njim. Pusti ga da peca; to je dobro za njega... Idi s njim.

Rekao sam neki dan, moja mala devojčica Rebeka je rekla: „Ja... Kada se budem udavala, nikada se neću udati za lovca. Hm,” rekla je, “vidim kroz šta moja majka prolazi.” To je u redu.

“Onda oženi igrača golfa i pusti ga da izlazi tamo napolje s onim polu odevenim ženama i svim time po cele dane. To uradi.”

Ona je razmislila o tome, vratila se i rekla: „Znaš, tata, predomisli sam se.” Rekla je: “Želim se udati za propovednika i pustiti ga da bude

lovac i onda želim ići s njim." Sve je to isplanirala. Ali to je u redu.

4 Pecaó sam jedan dan, na vrhu severnog New Hampshirea. To je dom male smeđe pastrmke. Ulovite tu autohtonu pastrmku, to je stvarno visoko gore; oni su dobri borci. Ali druge su uobičajene, ribe iz uzgajališta su meke i nema baš puno borbe s njima. Tako, znao sam staviti mali sklopivi šator na leđa i hodati možda miljama, tri ili četiri dana hoda, daleko gore na vrh planine gde pređete brane dabra i sve, kada stignete tamo gde su prave autohtone pastrmke.

O, kako volim uloviti ta mala stvorenja, uloviti ih i onda ih pustiti, samo ih uloviti, samo da se opustite. Morate imati nešto za opuštanje, naročito u ovakvoj službi. I...

Tako, gospodin Goad ovde, uči me kako da rukujem punjenjima za pušku, i ide mi dosta dobro.

5 Tako, jednog dana tamo gore podigao sam jedan mali sklopivi šator. I nisam dobar kuvar. Ne bih mogao prokuvati vodu bez da mi pokipi. Kažem vam, loš sam kuvar. Ali mogu peći obrtače, ili oprostite mi, mislim na palačinke, znate. Mi ih zovemo tako. Pa, mi ih svakako zovemo. Tamo na zapadu ih zovemo „znojnice.“ Znate li šta su to znojnice? To ide ispod sedla za konje, znate.

6 I tako, dole u Kentuckyju smo ih uvek zvali obrtače. I naravno, inače to su palačinke. I ne morate ništa mešati. Stavite malo ovog mleka u prahu s njima, promešate to i izlijete. I naravno, vi svi znate da sam ja-bio sam baptista i ja verujem u uranjanje. Ja ih ne volim poprskati; ja stvarno volim izliti to na njih, znate, jako ih dobro prekriti medom. I jako volim med jer je to dobro za baptističko raspoloženje, znate. Kao Jovan, znate, jeo je med. I tako, onda, tamo sam imao malu kantu od pola galona napunjenu medom.

I jednog jutra, daleko dole niz potok, imao sam mesto, jednu rupu tamo gde je bilo puno smeđih pastrmki oko trideset, trideset i pet centimetra dugačke. I, o, one su bile skoro kao tim mula, na kraju jedne od tih udica. Ali tamo mi je bilo neko grmlje na putu, nisam mogao dovoljno zamahnuti tom kočijaškom mušicom, znate, da bi se uzdigao tamo gde bi oni mogli videti moju senku u vodi. Tako da sam onda uzeo svoju malu sekiru i otišao sam tamo dole tog jutra rano. Mislio sam: „Otići ću dole i poseći to grmlje da bih mogao zamahnuti mušicom i vratiti se nazad tamo i upecati nekoliko velikih s tog mesta gde se ulivala voda.“ One se vrate, skrivaju se u dubokoj vodi.

7 Tako sam otišao dole i posekao to, ulovio nekoliko njih i bio sam na putu nazad. Doneo sam nazad dve sebi za doručak. Pre nego što sam stigao do svog malog šatora, čuo sam buku. A taj je kraj pun onih malih

crnih medveda. O, nemojte... Neki od njih dosegnu prilično dobru veličinu, oko dvesto pedeset kila. Ali bio je kraj maja, i tamo je bila jedna stara majka medvedica i njena dva mladunca ušli su u moj šator.

Pa, nije što oni jedu, već što unište. Oni samo vole uništiti bilo šta. Dakle, imao sam mali štednjak tamo za kuvanje. Oni su se samo spustili i uzeli izduvnu cev štednjaka te skakali gore dole po njoj, tako, samo da čuju kako se lomi, znate. I pokidali su sve što je bilo tamo unutra. I jedan od njih je našao moju kantu s medom. Pa, oni vole sve slatko, znate.

8 I kada sam se ja pojavio, stara majka medvedica me je čula kako dolazim. Toliko je osetljiva, i otrčala je i pozvala je svoju mladunčad. Pa, mali, slatka mala bića, inače kada je nešto tako nemate svoj foto aparat, znate, da to uhvatite. I malo mladunče, jedan od malih mladunaca je otrčao, a drugi je samo sedeo tamo. Pa, pomislio sam: „Šta je sa malim stvorenjem?“

9 I ona se opet oglasila, ali on-on nije došao. On je samo sedeo tamo i držao glavu dole. Pomislio sam: „Šta je sa malim stvorenjem?“

Pa, imao sam staru sekiru u ruci i jednu staru zarđalu pušku u šatoru, ali verovatno je tada već bila rastrgana na komadiće. A ionako je nisam hteo ubiti jer bi tako ostalo dvoje siročadi u šumi. Tako da sam pomislio: „Pa, sada...“

Na pameti mi je neprestano bilo drvo jer bi vas zbog tih mladunaca ona izgrebala znate, zato sam pomislio: „Pa, kada bih makar video zašto je taj mali stvor tako radoznao, jednostavno je bio... Zašto?“ Rekao sam: „Zašto nije došao kada ga je mama zvala?“

Tako da sam nastavio koračati ovuda i gledati drvo, tako, hodajući okolo. Pomislio sam: „U čemu je problem?“

Rekao sam: „Hej, izađi odatle.“ A on je baš ostao tamo. I ja...

10 A stara majka mladunčeta, i drugo preko... A mladunče i majka su šetali okolo dozivajući, znate, i ona je zvala to mladunče, a ono se nije ni pomaklo. I pomislio sam: „Sada, pronašao je nešto što ga zanima.“

Kada sam stigao sa strane, taj je mali imao moju kantu meda. I držao ju je ovako u svojoj maloj šapici, znate. I skinuo je poklopac s nje. Sada, nije znao baš kako da to jede, tako da bi svojom malom šapicom zagrabio dole ovako, znate, i lizao i lizao. A ja sam došao sa strane i smejao mu se malo. Rekao sam: „Makni se odande.“ On se okrenuo i pogledao. I oči su mu bile toliko prekrivene medom da me nije mogao videti, znate, i on je udarao okolo gledajući me tako. Bio mu je po celom trbušiću, znate, baš pun meda koliko god je mogao biti.

I pomislio sam: „Ako on nema pentakostalni jubilej, onda tako nešto

ja nikada nisam video: nema osude, nema straha. Samo je držao svoju ruku u kanti meda i samo lizao."

11 Mislim da je to nešto što smo mi imali ove nedelje. Ne brinemo ko šta govori, to je razlog zašto smo pentakostanci. Ne brinemo šta ostatak njih govori; mi proslavljamo Boga. Tako, imali smo ruke duboko u kanti meda sve do lakata i samo smo lizali. Možda ne vidimo tako daleko, znate, ali smo puni meda.

Znate, čudna stvar u vezi toga, da završim našu malu priču, znate li šta se onda dogodilo? Kada je konačno izlizao celu kantu, ja sam samo stajao i pustio ga da se dobro zabavi. Tako... Tako da nakon što je završio, teturao je, otišao je tamo preko, a drugi su lizali njega. Tako da ako oni nisu bili na sastancima, oni će lizati, samo vi svedočite.

Da, majka i ostali su ga samo lizali koliko god su mogli. Oni su dobili neke ostatke. Vidite? Tako... Ali on je imao svoje ruke u kanti s medom.

12 Zajedništvo, nema ničeg poput toga. Stari doktor Bosworth mi je jednom rekao; rekao je: „Brate Branham, znaš li šta je zajedništvo [Na engleskom jeziku se zajedništvo kaže „fellowship.” - prevodioc]?”

Rekao sam: „Mislim da znam.”

On je rekao: „To su dva prijatelja [na engleskom „fellow” znači prijatelj- prevodioc] u jednom brodu [na engleskom - „ship” znači brod- prevodioc].” Tako, to bi bilo tačno.

Drago mi je videti svog komšiju ovde ovog jutra, brata Freda Sothmanna, jednog od poverenika moje crkve, brata Banksa Wooda, još jednog poverenika naše crkve Šatora u Jeffersonvilleu. Samo bih želeo da vas dva brata ustanete samo na trenutak, ako hoćete. Brate Fred, ako to ne bi učinilo... Tako da ljudi znaju. To su dvojica naših poverenika u crkvi.

13 A imamo i druge prijatelje ovde, njihove žene i voljeni su ovde. I voleo bih reći nešto u vezi s bratom Woodom; njegova žena sedi tamo oni su mi komšije. Gospodin Wood je preduzimač. Gospodin Sothmann je farmer iz Kanade. Brat Welch Evans, sedi ovde u uglu, još jedan veran brat. Ta dva brata što sede tamo, jedan Kanadanin, a drugi je iz Georgije, njihove su žene ovde. Oni-oni voze oko hiljadu milja u svakom smeru svake nedelje kada ja propovedam u Šatoru, to je veran dolazak. Jako dobri prijatelji...

I gospodin Wood, budući da je preduzimač... On je odgajan u vernoj porodici Jehovinih svedoka. Imao je paralizovanog dečaka. Dečija paraliza mu je oduzela nogu. I njegova žena, mislim da je ona pripadala Crkvi Božijoj, Andersonovoj Crkvi Božijoj ili metodistima. Koja je to bila, sestro Wood? Je li bila Anderson... Crkva Božija. I tako, oni bi...

Dakle, nemojte zaboraviti napojnice za sestre na stolu, molim vas. I neka Bog bude s vama dok se ne sretnemo večeras. U redu. Bog vas blagoslovio.

54 Mogu videti pčelu smrti kako govori: „Želiš da odem sada, Sotono?”

„Da, on-on... To nije Bog. On nije čak ni prorok. On to ne bi trpeo. On bi prokleo tu grupu ljudi kada bi bio prorok.”

„To nije On. Samo idi pčelo, ubodi ga. Usidri ga. Sada Ga imamo.” Mogu videti tu pčelu smrti kako počinje brujati oko Njega, zujati oko Njega.

Brate, svako zna da insekt koji imaj žaoku poput pčele, ako ikada ubode duboko, više nema žaoku. On je tada zabo svoju žaoku u pogrešno telo. Ubo je u Emanuelovo telo.

Pčela smrti ga je ubola. Smrt je srela Boga. Od tada ona više nema žaoku. On je povukao njeno telo. On joj je oduzeo silu. Više nije mogla ubosti.

55 Jedan po imenu Pavle, kada su oni gradili jedno-jedno mesto, gubilište, tamo u Rimu da mu odrube glavu, ta je pčela počela zujati oko njega, praviti buku. Rekao je: „Gde je, smrti, žalac tvoj? Gde je, grobe, tvoja pobeda? Ali hvala Bogu koji nam daje pobedu po našem Gospodu Isusu Hristu.” I kada je smrt srela Boga, Bog je izvukao žaoku iz smrti. Nešto se dogodilo smrti kada je srela Boga. I danas kada ga idemo sresti, smrt može zujati, ali ne može ujesti. Nema nikakve žaoke. Pomolimo se.

Oče, tako mi je drago da smrt nema nikakve žaoke. Može se komešati, zujati okolo i pokušati nas uplašiti, ali mi možemo stajati kao Pavle iz davnina. Imamo to isto iskustvo da smo prešli iz smrti jer smo skriveni u telu zvanom Isus Hrist koji je izvukao sam žaoku smrti iz nje. Tako, mi imamo... Blatnjav grob više ne može držati vernika jer je On uskrsnuo. I budući da je On uskrsnuo, mi ćemo uskrsnuti s Njim. Jer će one koji su umrli u Hristu Bog dovesti s Njim u Njegovom dolasku.

Bože, ako je neko ovde jutros ko nikada nije sreo Hrista kao što sam hteo govoriti o tome, neka bi Ga oni sreli ovog jutra i njihovi životi će biti promenjeni od sada nadalje. Daruj to, Gospode.

Sada želimo zamoliti da blagosloviš ove drage žene koje nam pomažu u ovoj ustanovi ovog metodističkog fakulteta ovde, za njihovu uljudnost što su nam dozvolili da dobijemo ovaj prostor. Bože, molim da mladi ljudi koji dolaze odavde budu pravi misionari i Božiji ljudi. Daruj to, Gospode. Neka bi nešto bilo učinjeno ili rečeno što će okrenuti njihova srca prema Bogu tako da oni budu pravi drugi JohnWesleyji izlazeći odavde. Bože, daruj to.

Blagoslovi dekane i sve. Blagoslovi nas zajedno. Blagoslovi službe večeras i dolazeće službe. Blagoslovi našu braću propovednike ovde i sve koji su okupljeni zajedno, a mi ćemo Te proslavljati kroz ovo naše vreme i večnost. Molimo to u Isusovo ime. Amen.

14 Neko im je rekao da ja održavam sastanak u Louisvillu. I oni su otišli tamo dole i onda videli tamo jedne večeri kako jedan mali dečak, uzet iz invalidskih kolica, a koji je bio spastički paralizovan, hoda do bine. Mali dečak toliko pomazan Duhom Svetim i propovedao je s bine.

Jedna mlada dama od koje su doktori odustali imala je tu bolest kada se pretvarate u kredu. I ona je... Skroz gore do struka nije se pomerila četiri ili pet godina, a ovde se podigla iz nosila na TAKO KAŽE GOSPOD, trčala gore - dole svuda po bini, savršeno normalna i zdrava.

Njihova su srca počela biti gladna Boga. Gospodin Wood je u to vreme bio preduzimač, imao je posao koji je morao završiti jako brzo. I on i njegova žena su otišli u Houston u Teksasu gde je baptistički propovednik izazvao debatu. I samo ih pustite da izazivaju. Bog uvek navede to na pravi put. To je tamo gde je slika anđela Gospodnjeg bila uslikana. Vidite, gospodin Wood je sedeo prisutan kada je To sišlo.

15 Odande sam otišao u Finsku, Švedsku, skandinavske zemlje. Na putu nazad, otišao sam u grad pored onog gde je taj mladić došao Gospodu kada sam propovedao. To je jedan od moje dece iz službe, brat Hill. Mislim da je to tačno, brate Hill. I slušajući ovu drugu braću, kako su se razne stvari događale... A ja starim sada i zato razmišljam o ovim mladim momcima koji dolaze da zauzmu moje mesto nakon nekog vremena. Tako sam sretan da ih vidim...

Jedna stvar kojoj sam težio kada sam video Skupštinu, Crkvu Božiju, Hodočasnike i razne druge, bio bih spreman reći ovog jutra kao Simon: „Gospode, pusti da tvoj sluga ode u miru,” kada bih ih mogao videti jednodušne i složne kako se samo stapaju zajedno.

Sotona vas navodi da pucate jedni na druge. On uopšte ne mora pucati, vidite. Vi sami sebe udarate. Razumete li? Kada vidim tu veliku otkupljenu Crkvu Božiju kako se okuplja kao jedno veliko jedinstvo, zatvoriću Knjigu tada i proslediti je svom sinu Josipu, i reći, Billy, „Nastavi dalje, sine.” Svojoj ostaloj deci, svojim sinovima: „Idite dalje sada i samo ostanite takvi.” Milenijum će biti tu kada se to dogodi.

16 Sada, gospodin Wood je došao do... Brate Wood, kako se zvao taj grad u Ohiju? Cleveland. Imali smo veliki sastanak tamo u šatoru, i teško biste se kretali okolo. Budući da je bio Jehovin svedok, dakle, i njegov otac i majka strogi Jehovini svedoci, svi njegovi... Njegov je otac čitač. I dok je sedeo tamo iza na sastanku sa svojim malim hromim dečakom, Duh Sveti se pokrenuo. I ne znam tačno reći koje je rekao. Rekao bih nešto slično ovome: „Čovek tamo pozadi koji ima dečaka koji je... I njegova žena možda iz Kentuckyja ili šta god...” Znae već kako to inače ide. „Da dečak koji je imao hromu nogu je sada isceljen, TAKO KAŽE GOSPOD.” Dečak nije čak ni znao koja je to noga bila dok nije seo dole i proučio; bila je tako

savršeno ispravljena. Vidite?

A njegov brat, budući da je bio Jehovin svedok, došao je dole; oni su ga izopštili čim je to učinio. Gospodin Wood je odustao od preduzetništva i kupio malu kuću odmah pored moje i stvarno je pentakostalni hrišćanin. Ne kažem to da ne... Ili zato što sedi ovde, nego su stvarno bili prave komšije, pravi ljudi.

Moja kuća, nikad se nisam morao brinuti u vezi toga; on je tamo, samo... Ako treba pokositi dvorište, on ga pokosi i bilo šta slično tome. Samo da bude blizu.

17 Brat Fred Sothmann, mnogo od njih, brat Tom Simpson sedi tamo, ovi su ljudi došli iz Kanade samo da... Oni tamo kampuju, sada su tamo u tim kamp kućicama već dve godine, samo da bi bili blizu kada imamo službe.

O, takvi prijatelji, koliko vam to znači. Dakle, slavno je imati dragocene prijatelje.

Dakle, brat brata Wooda, Lyle, je došao jednog dana i mislim da ga je hteo pitati u koju se vrstu prevare uvukao. I tako, rekao je: „To je taj brat tamo koji kosi travu u žetvi. I...” Nosio sam svoje radno odelo i slamnati šešir. Ušao sam i popričao s njim. I dogodilo se da se Duh Sveti približio i počeo mu govoriti o tome kako je oženjen čovek i da ima dvoje dece i tako dalje. Pa je pomislio: „Pa, Banks mu je to rekao.” I uhvatio sam to šta je mislio. I tako, ljudi koji to kažu ne shvataju da ti znaš šta oni misle. Shvatate li? Vi... Bog otkrije baš ono što je u njihovim srcima. Ali, vidite, oni-oni stvarno ne veruju to.

Pa sam ja rekao: „Ali ima jedna stvar koju mi Banks nije rekao. Sinoć si bio blizu tome da ti upucaju glavu. Tvoja žena za koju si oženjen... Ali ti si sinoć bio s crvenokosom ženom, i ona te sakrila u sobu, i kada je neko pokucao na vrata, i ti si poslao nju do vrata, da nisi taj čovek bi ti razneo mozak.” To ga je uhvatilo. Znao je da je to istina.

18 Išli smo na pecanje zajedno dole na pristanište i ponestalo nam je mamaca. I tako, sedeli smo tamo jedno jutro... Ja sam udicom lovio one male ribe (bluegill) kako bih to veče imao mamac. I njegov je brat rekao; rekao sam: „Duh Sveti je blizu. Želi... Nešto se sprema.” Rekao sam: „Možda će se dogoditi uskrснуće.” Rekao sam: „Možda, moguće, imam ih oko petsto na listi tamo, male dece i sve,” rekao sam, „možda nešto...”

19 I onda sam pomislio, možda pre nego što odem... Izvinite na ovome, sestre; ja ne volim mačke. Ne mogu ih podneti. I tako, oni... Ja ih se ne bojim, uuuuu, one mi stvaraju taj jeziv osećaj. Tako... Moja mala devojčica je išla putem, ona i jedna druga mala komšijska devojčica su došle. Rekla je: „O, tata,” znate, imala je onaj jako tužan pogled. Rekla je:

Sada, imamo još puno toga što bi mogli reći, ali da požurim, želim izneti jednu izjavu ovde. Smrt je jednom srela Boga i nakon toga više nikada nije bila ista. Đavo je uvek sumnjao da je to Sin Božiji. Mislio je: „Ako je to bio on tamo gore na planini, zašto nije učinio čuda preda mnom?” Kada Ga je odveo tamo dole i stavio tu krpu oko Njegovih očiju i udario ga po glavi i rekao: „Ako si prorok i ako možeš otkrivati tajne srca, sada nam reci ko te udario. Verovaćemo ti.”

52 Oni su mislili: „To sigurno ne može biti Bog, da dopusti da Mu neko iščupa bradu s lica i pljune pijanom pljuvačkom vojnika i pljune u njegovo lice, i da je to Bog, a on stoji tamo bez da kaže ijednu reč za to?” „To ne može biti Bog. Bog bi ga ubio.” Vidite, on baš ne zna Božiju prirodu.

Puno ljudi pokušava biti: „Ja sam neko-i-nešto,” tako se istaknu. To nije Bog. Put dole je gore. Razumete li, razumete? Želite... Njegova poniznost mi je dokazala da je bio Bog, šta je on bio: ponizan, ljubazan.

Dakle, đavo je mislio da to nije Bog. Pogledajmo Ga samo dok gledamo. Gledajte kako Ga je smrt srela i šta se dogodilo smrti. „

„Kako bi to mogao biti Bog, budući da je čovek? Pa, bio je rođen tamo dole izvan svetog braka. Njegova je majka verovatno začela to dete s Josipom, tim starim čovekom od četrdeset i pet godina, a ona šesnaest. Pa, on je bio otac četvoro ili petoro dece i onda ide dalje i ženi ovu mladu curu. Pa, to je dete bilo rođeno izvan svetog braka. Tako su imali... (To je upravo način na koji ljudi to veruju. Rođen u...izvan svetog braka; oni su to verovali, vanbračno dete.) Kako je to mogao biti Bog? To nije mogao biti Bog.”

53 Tako, vidim ga kako se penje brdom. Idemo-idemo u Jerusalem na sledeća tri minuta ili pet. Govorimo, čujem buku. Pogledajmo napolje kroz prozor, podigni to. Čujem nešto kako ide, bump, bump, bump. To je jedan stari krst kako ide gore ulicom. Imao je jednu haljinu na svojim leđima, celu protkanu bez šava. Rulja koja viče... Vidim jednu malu ženu kako istrčava ispred govoreći: „Šta je učinio osim što je isceljivao vaše bolesne, učinio vaše kriminalce gospodom? Šta je On učinio osim što nam je doneo nadu života?”

Jedna velika gruba ruka zveknula ju je preko ulice govoreći: „Da li biste poslušali tu ženu umesto svojih biskupa, svojih sveštenika?”

„Šta je On učinio?”

Pogledajte Ga, bio je mali, vukao je krst. Vidim neke male crvene mrlje na poledini Njegovog plašta, ima ih po svojim ramenima. Šta su one? Ide dalje uzbrdo. Te mrlje postaju sve veće i veće, šire. I nakon nekog vremena sve su se spojile u jednu veliku mrlju. Sada je to velika mrlja. To je krv, vukući otiske, kako On dolazi gore.

Bogu! Haleluja!", hodajući.

„Gde ideš, Mojsije?”

„Idem dole u Egipat da preuzmem vlast.” Invazija jednog čoveka... Zašto? On je sreo Boga. Od tamo gde je trčao, sada se vraćao nazad preuzeti vlast. I učinio je to jer je sreo Boga. I od tada, od gorućeg grma, Mojsije je bio drugačiji lik: nakon što je sreo Boga. To je tačno.

49 Marija, mala devica... Nikada nije bilo žene koja je nosila dete bez da je imala odnos sa čovekom. Nikada nije ona, nikada nije bilo moguće, nikada nije bilo moguće imati dete bez prirodnog polena. Ali ona je verovala Bogu, i pre nego što je osetila ikakav život ili išta takvo, reč Anđela bila je dovoljno dobra za nju; ona je sreća Gospoda. Rekao je: „Zdravo Marijo, blagoslovljena si ti među ženama. Rodićeš sina a da ne poznaš muškarca.”

Rekla je: „Evo sluškinje Gospodnje.” I od tada. Marija nije nikada čekala da postane sigurna.

Zašto bi mi čekali da postanemo sigurni? Mi moramo videti da nam se ruka ispravi, noga ispravi, da bol u stomaku prestane: ona nije. Anđeo Gospodnji, Njegova poruka je bila dovoljno dobra za nju. Ona je počela svedočiti okolo: „Haleluja, rodiću bebu ne poznajući muškarca.” Zašto? Ona je sreća Boga. To je bila razlika.

50 Petar, kada je on sreo Boga i Isus mu je otkrio ko je On bio; od tada je on bio apostol.

Pavle, mali Jevrej kukastog nosa, sarkastičan, išao je dole s pismom u svom džepu da privede sve te ljude koji vrište i govore u jezicima. On je išao da ih smesti u zatvor; imao je naredbu od visoke crkve da to učini. Ali je sreo Boga. I od tada (Oh, moj.) on je bio drugačiji čovek, kada je sreo Boga.

Jednom je jedan prljavi, smrdljivi gubavac ležao na vratima. I Isus je prolazio tuda. I on je rekao: „Ako hoćeš, možeš me očistiti.” Od tada on više nije imao gubu. Zašto? Sreo je Boga. To je to.

51 Jedna nemoralna žena je sreća Boga jednom na studencu. Imala je petoricu muževa i živela je sa šestim. On joj je rekao same tajne njenog srca i od tada ona je bila Božiji poslanik gradu. „Dođite videti čoveka koji mi je rekao šta sam učinila. Nije li ovo sam Mesija?”

Kada sretnete Boga, to promeni stvari. Od tada to menja stvari. To sigurno učini to. To učini to za sve ljude.

Bio je jednom jedan slepac koji je sreo Boga i od tada je mogao videti, sigurno, čim je sreo Boga.

„Neko je izbacio jednu macu. I ona je pojela nešto,” i rekla je, „ona je u užasnom stanju.” Rekla je: „Otrovana je, umreće.” I rekla je: „Tata, tebi ne bi smetalo da zadržim tu macu, zar ne?”

Rekao sam: „Pa, ako će umreti,” rekao sam, „pretpostavljam da ne bi.”

Rekla je: „Bi li se pomolio za nju?”

Baš smo se bili molili za jednog malog psa, znate, umirao je i ozdravio je, velik lepi pas dakle. Tako... I čitali ste priču o oposumu i sve te stvari. Pa, Bog... to je njegovo stvorenje, isto kao...

Tako, rekao sam: „Daj da vidim tu mačku.”

Tako, ona i ta druga mala devojčica dovele su je iza kuće. Rekao sam: „Dobro, da, zadržaćemo je. Idite po jednu kutiju.” I sledećeg jutra smo imali oko deset mačića, znate. Tako onda, tako da su ih imali.

Tako, moj mali dečak Joseph je izašao i pogledao jedno od njih. On je samo mali dečak, on ga je stisnuo previše čvrsto i bacio ga dole. I pomislio sam da je ubio malo stvorenje. Ono se pomaklo nekoliko puta. Mislio sam: „Možda je to mače, znate. Kada se vratim ta će mačka biti mrtva i Gospod će ju ponovo oživeti.”

20 Tako smo sledećeg jutra pecali, gospodin Wood tamo i njegov brat i ja. Uvukli smo se u jednu malu uvalu. I pecali smo poveće deverike, mislim da ih tako zovete ovde, mislim da ih mi tamo dole u Kentuckyju zovemo bluegill. U planinama, povetarac je duvao, bilo je divno jutro.

A Lyle je tamo sedeo ne sa udicom za bacanje, već kukom, činilo mi se kao da će time loviti kitove. I imao je crva stavljenog oko toga. Bacio ju je tamo, i umesto da upeca ribu, pustio ju je da... Progutala je kuku u svoj mali stomak. I kada ju je izvukao, rekao je: „Sada, gle šta ovde imam.” Malu ribu ovoliko dugačku. Tako, on ju je samo uhvatio svojim rukama, izvukao želudac, škrge i sve...jedina stvar koju je mogao učiniti. Jer je kuka skliznula skroz dole u njen mali stomak, umesto da je zakačio, znate. I rekao sam... I on je izvukao njen mali želudac, i bacio je tako u vodu. Rekao je... Zatresla se četiri ili pet puta i njene male peraje bile su rastegnute. Rekao je: „Dala si sve od sebe mala ribo.” I on je onako pomalo visok seoski dečko.

Rekao sam: „Sada, brate Lyle (Vidiš?) nikad nemoj pustiti da riba proguta udicu.” Rekao sam: „Uzmi samo vrh mamca i čim ga dohvati, povuci ga tako. Vidiš?” I mi smo tamo sedeli i pričali, a malo stvorenje je ležalo tamo na vodi oko pola sata, i mali povetarac je dunuo i oduvao je nazad blizu obale. Mi smo sedeli tamo razgovarajući i pecajući te ribe i otkaćinjali ih; da ne ubijemo ribu, jer sam ih ja imao najmanje dve stotine ili više, pretpostavljam, brate Banks, na uzici, na uzicama za pastrmke.

Tako, ulovili smo ih dan pre i izrezali ih, stavili ih na uzicu. Ali samo da vam pokažem šta Bog radi, kako se brine za sve.

21 Odjednom je nešto poput vetra dunulo dole niz te brežuljke. Uzdiglo se u čamac. Rekao je: „Ustani na noge.” Ustao sam. Rekao je: „Progovori i tako će biti.”

Rekao sam: „Šta?”

„Tamo leži ta mrtva riba!”

Rekao sam: „Mala ribo, dajem ti tvoj život u ime Isusa Hrista.” Mala se riba okrenula tako i otplivala kroz vodu. Ležala je tamo i njen želudac izvučen iz njenih usta, a njene škrge...

22 Sada, ova Biblija je otvorena preda mnom. Je li to istina, brate Wood? Gospodin Lyle Wood samo se nagnuo preko čamca. Rekao je: „To je bilo namenjeno meni jer sam rekao toj maloj ribi,” bila je mrtva oko pola sata, „rekao sam, dala si sve od sebe.”

Rekao sam: „Ne.”

Rekao je: „Brate Branhame, zašto bi Bog koristio Svoju silu da oživi tu malu ribu, a video sam u onoj knjizi desetke spastične dece? Ne shvatam to.”

Ja sam rekao: „Jednom je On izašao iz grada Jerusalima gde su bili ljudi koji su tamo ležali s gubom i umirali, i sva stanja, izašao je napolje. A video je drvo koje na sebi nije imalo hrane, rekao je: „Proklinjem to drvo.” I drvo je uvenulo. Iskoristio je svoju silu na proklinjanje drveta, a ljudi su ležali tamo gore, na stotine ljudi je umiralo od gube i svih vrsta bolesti.”

To samo pokazuje da je Bog zainteresovan bez obzira koliko beznačajno, kako malo, koliko veliko, Njega zanima sve. Njegova priroda... Tako, ako su naše crkve male, ako su ogromne, ako ste vi laik, ako ste domaćica, ako ste... Šta god da ste, Bog zna i Njega zanimajte vi, ono što vi radite za Njega. To je istina. Tako, sretni smo ovog jutra da služimo takvome Bogu.

23 Dakle, dobio sam svoje papire o porezu na dohodak, tamo su u pošti ovog jutra, zatvara se mislim, u jedanaest sati ovog jutra, tako da ne mogu propovedati više od tri sata, sigurno. Oprostit ćete mi na mojoj gluposti, nadam se. Ali čak i Bog ima smisao za humor, znate, tako, mi...

Moram nešto reći da se opustim. I vi-niko, moja dragocena braćo, sestre, neće nikada znati šta ove vizije rade. Sinoć, kada sam došao do slušaoca, najbolje što se sećam, sve mi se to čini kao san nakon što se dogodi. Trebali biste jednom slediti Billyja Paula, ili ove koji me moraju povesti i prodrmati me, i udariti me u cevanicu ili pričati o odlasku na pecanje ili bilo šta da me izvuku iz toga. To nije dok ste gore; to nije dok

ove nacije, toliko... Reći ćemo: 'Sedi dole, Jovane.'" Jer nacije su samo grupe momaka, samo porodica; to je sve, kao kuća Božija. „I mi ćemo ih nadzirati. I imaćemo Ligu Naroda.” Ali svejedno su imali rat.

Sada imaju UN, ali svejedno imamo ratove, vidite. Tako... „Kada formiramo UN i sakupimo sve nacije unutra... Dakle, Rusija je izvan, i ovo i ono.” Vidite? Nema ništa od tih stvari. Ne možete staviti ruku na to, ništa od toga.

Mladi par... Jednom je bio jedan mladi par koji se hteo venčati. I mladi par je možemo reći, Jovan i Marija, i kako su dobro zajedno živeli. I mogli su reći da, da sam...

Moguće, možda govorim predugo i previše dugo držim ovaj sastanak. Kada moramo otići, brate? U koliko sati? O, nisam znao. Žao nam je, brate. Samo nekoliko trenutaka, onda mi... [Jedan čovek priča s bratom Branhamom. - urednik] Da, gospodine. Hvala vam, gospodine. Nisam to znao. Trebali smo otići u deset.

Hajdemo još samo malo dalje.

To je bilo dobro i fino sve dok jednog dana jedan mali kovrdžavi prodavac nije došao i nagovorio je na nešto loše i to je slomilo njenu porodicu: od tada.

46 Kažete: „ Brate Branhame, govoriš nam ovog jutra o toliko stvari koje su se dogodile i šta se događa i sve to, ovo i ono. Postoji li išta što se može dogoditi da ostane večno?” Da. Kada čovek sretne Boga.

Bio je jedan čovek po imenu Abraham, samo jedan običan čovek; ali jednog dana je sreo Boga i od tada je bio promenjen zauvek. Verovao je nečemu što nije mogao videti. Kada je sreo Boga, on je bio promenjen.

47 Mojsije, odbegli sluga. On nije... Trebao je izvesti decu izraelsku, ali je pobegao. I nije znao kako da to učini. Njegove ga vojne obuke ne bi pustile da to uradi. Ali jednog dana on je sreo Boga; on je bio promenjen čovek. I kada čovek sretne Boga, to ga načini da se ponaša drugačije nego što se ikada pre ponašao. Možete li zamisliti Mojsija, kako smešno, kada sretnete Boga kako ćete se zbog toga ponašati?

Billy, jesi li rekao da imamo još oko deset minuta? Deset minuta, u redu. Kako se zbog toga... Pogledajte na Mojsija. Ovde jednog dana on je čuvar ovaca, princ Egipta, beži u pozadinu pustinje, nazad u pozadinu pustinje da čuva ovce, boji se otići u Izrael, to jest ići dole u Egipat. I ovde je on u pozadini pustinje.

48 Sledećeg jutra, ovde se on nalazi sa svojom ženom koja sedi jašući mazgu s detetom na krilu, sa zaliscima ovako nisko, osamdeset godina života, njegova ćelava glava sjaji, štap u njegovoj ruci. Ide on: „Slava

Rekao sam: „Samo se nastavi moliti.”

Pa, ona se je nastavila moliti dalje. Uzeo sam mnogo vremena s njom samo da se završi slučaj.

Nakon nekog vremena, ona je bila zapaljena vatrom. Kada se to dogodilo, ustala je i oči su joj se promenile. Rekla je: „Nešto se dogodilo.”

Rekao sam: „Sada je to završeno. Sada se ne moraš pridružiti ničemu, sestro.” Ona se udala i ima decu, više ne pije.

43 Rosella, jesi li ovde? Rosella Griffith, alkoholičarka, ona je bila tako nešto. Koliko vas poznaje Rosellu? Mnogo vas, sigurno... Rossella. Tamo si.

Od tada, određena stvar, onda od tada, to se promenilo. To je s nemoralnom ženom... Pijanica bi mogao reći: „Bio sam odgajan kao prohibicionista. Moji ljudi nisu podržavali piće. Ali jednom sam bio s nekim momcima i oni bi me zvali mekušcem ako ne bih popio piće. I popio sam svoje prvo piće. I od tada. To je vreme kada je to počelo.”

„Jedne noći u drumskoj kafani, jedne noći parkiran pored puta kada mi je moja cura dala piće. Od tada je to počelo.”

44 Za Novu Godinu oni okreću novu stranicu, dobre namere; nikakve koristi od toga. To ništa ne pomaže. Znao sam videti svog oca kako baca svoj duvan za žvakanje na Novu Godinu i govori: „Nikada to neću ponovo žvakati,” i gledao bi gde ga je bacio, tako da ga može pokupiti sledeći dan, vidite. I gledao sam ga kako baca bocu i onda bih posmatrao šta će učiniti s time. Vidite? Jer okretanje stranica ne pomaže. Mora se nešto dogoditi unutra.

Bilo koji doktor će vam reći ako stavite nešto spolja i iscelite ranu spolja, to će samo pogoršati ako nije... To se mora isceliti iznutra prema napolje. I takvo je hrišćanstvo. To nije pridruživanje crkvama ili nešto. To je isceljenje iznutra prema spolja. Vaše obraćenje dolazi iznutra, srž, duh, život.

45 Nakon Prvog svetskog rata, mnogi od vas mladih ljudi se ovoga ne sećate; mi stariji ljudi se sećamo. Ja sam bio samo dečak od devet godina, ali se sećam da su rekli: „Nećemo više imati ratova,” nakon Prvog svetskog rata. „to je sve gotovo.” Našli su stvar zvanu plin, i mi jednostavno ne možemo... Nećemo nikada biti u mogućnosti da preživimo još jedan rat, jer to je... Oni... Oni su postavili ideju da, „Više nikada nećemo ratovati. To je sve. Gotovo je zauvek.” Ali imali su druge ratove.

Našli su... Konačno su organizovali stvar zvanu...Verujem da je bila nazvana Ligom Naroda. „Uzećemo određeni broj vojnika iz svake nacije i imaćemo policijsku stražu. I ako iko skrene sa zakona, jedan... Ovoliko iz

ste ovde dole; to je kada ste između. Vidite?

Onda, kao prorok kada bi ispropovedao svoju poruku i-i pozvao vatru s neba i-i kišu s neba, i onda četrdeset dana lutao pustinjom. A Bog ga je našao nazad u pećini. Vidite? To je između; ne dok stojim kao što sada stojim. Ne kada ste tamo gore, osećate se kao da biste mogli okrenuti svet naopačke. Nego to je kada ste između tih vremena.

I mislim da će za neko vreme imati ples ovde unutra. Nadam se da ćemo i mi ovoga jutra imati ples, pentakostalni ples, pentakostalni ples.

24 I primetite jednu drugu stvar koju bih samo voleo reći, među pentakostalnim ljudima: postoji jedna stvar koju zaboravljamo prijatelji, a to je naša pentakostalna ljubaznost. Vidite? Parkiranje na mestima za parking... Ponekad sam primetio našu pentakostalnu braću, kada biste se stvarno mogli povući i dati nekome drugom priliku da parkira pored vas, vi samo uvezete unutra bez obzira; jer neko stvarno radi nešto što mi zovemo “boo boo” na putu, vi se oslobodite i kritikujete. Slušajte, to nije način pentakostalnog hrišćanina. Obratimo pažnju na čoveka pored. Ako greši, pustite ga da greši. Ako se ponašate poput njega, onda vi grešite. Vidite? Razmišljajmo o drugome. I samo pokušajte činiti ispravno i razmišljati ispravno.

25 Ja imam slogan: „Čini ispravno, to je tvoja obaveza prema Bogu. Razmišljaj ispravno, to je tvoja obaveza prema samom sebi. I sigurno ćeš završiti ispravno.” I ako pokušate praktikovati ispravne stvari, vidite, to će rasti oko vas baš kao loza; to će vas zagrliti u to. I ako ne možete voleti svog neprijatelja upravo onoliko koliko volite one koji vole vas, nešto je negde pogrešno, vidite.

Dakle, ne samo da mislite: „Moja je obaveza voleti svoje neprijatelje.” Morate ga stvarno voleti.

Nedavno me je sponzorisała jedna grupa ljudi, dobri ljudi, ništa protiv njih, njihove ideje su njihove ideje. Ja ne povlačim nikakve granice. Ali ova grupa ljudi, sedamdeset i dve crkve su sponzorisaše, i oni imaju način na koji krštavaju uranjanjem, način s kojim se drugi ne slažu. Tako, nazvao me ovaj jedan regionalni starešina i rekao: “Brate Branhame, sinoć si na bini imao čoveka koji je bio neispravno kršten.”

Rekao sam: “Dobro, možda jeste.”

Rekao je: “Dobro, dobro, mi ćemo upravo povući granicu. Ti radiš previše kompromisa.”

Rekao sam: “Samo trenutak.” Rekao sam: “Taj brat je imao Duha Svetoga, nije li?”

Rekao je: “Pa, gresi mu nisu mogli biti oprošteni jer nije bio kršten za

oproštenje greha."

Rekao sam: „Ali Bog mu je dao Duha Svetoga. Tako, ako ga Bog prihvata takvoga i ja ću isto."

I, slušajte, ja bih radije grešio što se tiče Pisma i imao pravu vrstu duha nego da budem u pravu što se Pisma tiče i da imam pogrešnu vrstu duha. Ono što je u vama je to što se izražava. Razumete li? To je šta... Vi ste izvan... Tvoj život dokazuje ono što ti jesi.

26 Taj čovek je rekao: „Ja... Mi crtamo mali krug i mi tebe guramo izvan našeg kruga."

Rekao sam: „Onda ću ja nacrtati mali krug i ugurati vas nazad unutra." Vidite? Tako ja... To je to, vratiti vas pravo nazad. Ne možete me izbaciti napolje, jer me Bog stavio unutra. Vidite? Tako, ne možete-ne možete me izbaciti napolje, tako, to je način na koji ćemo postupiti. Vidite? Verujte to.

Vi ste divna grupa braće. Blagoslovljena bila veza koja povezuje naša srca u hrišćanskoj ljubavi. Druženje srodnih umova je kao ono odozgo.

Dopustite mi da vam ovo kažem kao vaš brat. I upravo sam prešao dvadeset i šestu godinu neki dan, znate. Znali ste to, zar ne? Mislio sam po drugi put. Vidite? Tako da ne znam koliko ću još dugo biti s vama. Ne znam o tome ništa. Ali dopustite mi da vam otkrijem jednu malu tajnu. Naj snažnija sila na svetu nije govor u jezicima ili tumačenje jezika, ili biti počašćen od Boga za službu propovednika, ili biti evanđelista, ili biti prorok; naj snažnije oružje koje sam ja ikada pronašao u svom životu je ljubav. Ona će... Phileo ljubav, čija grčka reč dolazi od prijateljstva, kao što osećate prema svojoj ženi. Postoji razlika. Ona će potaknuti majku da protrči kroz goruću vatru za tu bebu. Njen život joj ne znači ništa. To je phileo. Šta će agape učiniti, vidite, božanska ljubav?

27 Moramo voleti, božanski voleti jedni druge. Kada ne vidite greške kod svoga brata. Ako on učini grešku, vi nikada, vi pogledajte preko toga, i volite ga svedjedno, vidite. To je to. Voleti one koji vole vas. Ne čini li grešnik istu stvar? Ali voleti one koji vas ne vole. To je ono što pokazuje da je Duh Božiji u vama jer On vas je voleo kada ste bili njegov neprijatelj. I On vas je voleo. I ako je taj Duh u vama, On će učiniti da volite svog neprijatelja kao što volite svog prijatelja.

Možemo li pognuti glave samo na trenutak, nakon ovog celog malog razgovora, mogli bismo uhvatiti Reč.

Veliki Jahve, mi smo ljudi određeni za večnost. Poginjemmo svoja lica prema prašini iz koje smo uzeti. I ako budeš odužio svoj dolazak, jednog dana, jedan po jedan mi ćemo se vratiti u tu prašinu. Ali tog jutra uskrsnuća mi ćemo se sresti.

Pomislio sam: "Kako bi ona mogla biti drago, malo biće." Rekao sam: „Želim te nešto pitati. Nisi li ikada u svom životu htela imati muža i imati malu dečicu i biti kao..."

Rekla je: „Da, gospodine Branham." Rekla je: "To je želja moga srca."

Pa, žena ne može razmišljati na taj način i skrenuti previše daleko s puta, znate.

I rekla je: „Ali ko bi me hteo imati?" Rekla je: „Ja sam... Jednostavno... Ne bih čak ni pričala pred propovednikom o prljavim, jadnim stvarima koje sam učinila." A još i mlada žena, možda je imala dvadeset.

Rekao sam: „Dobro, možemo li se moliti?"

Rekla je: „Da."

Kleknuo sam. Rekao sam: „Želim da se ti moliš i da pitaš Boga da ti oprost te stvari."

Rekla je: „Učinila sam to previše puta. To ne deluje."

Rekao sam: „Dobro, pokušaj ponovo."

41 Kleknula je i molila se. Ustala je. Rekla je: „Sada, brate Branham," rekla je, "Večeras okrećem novu stranicu."

Rekao sam: „Da. I ponovo je vratiti sutra." Rekao sam: „To neće delovati."

A ona je rekla... Ja sam rekao: „Želim te nešto pitati. Ti ne želiš raditi te stvari, zar ne, draga?"

Rekla je: „Ne, ne želim."

I rekao sam: „Ovo se može činiti staromodnim koliko god može biti, ali," rekao sam, „mogla si se pridružiti svakoj crkvi, svakoj metodističkoj, baptističkoj, katoličkoj, i svakoj, biće ista stvar." Rekao sam: „To je đavo."

42 Te velike sjajne oči su pogledale gore prema meni i ona je rekla: „Gospodine Branham, uvek sam to verovala." Rekla je: „Nešto me je vuklo da činim stvari koje ne želim činiti."

Rekao sam, „To je demon, đavolska sila."

Rekla je: „Uvek sam to verovala."

Tako, rekao sam: „Pomoli se ponovo."

Ona je kleknula dole i molila se. Pogledala preko prema meni ponovo. Ja sam se pomolio za nju i položio ruke na nju. I tako, ostala je tamo neko vreme i pogledala je nazad. Rekla je: „Misliš da je s time gotovo?"

Sada, znate, i ja znam, da nećete gledati kroz ikakve naočare na taj način da išta vidite. Ali šta je to bilo? Pravila se važna. Vidite? I gledala je kroz to tamo, rekla je: „Jeste li vi doktor Branham?”

Rekao sam: „Ne, gospođo.” Rekao sam: „Ja sam brat Branham.”

Ispružila je svoju ruku jako ovako i rekla: „Zadovoljstvo mi je upoznati vas.”

37 Ja sam ispružio svoju i stisnuo tu veliku debelu ruku; rekao sam: „Spustite je ovde dole tako da vas znam prepoznati kada vas ponovo vidim.” Vidite, tako. Tako da sam... Vidite? Sada, šta je to bilo? Ona je pokušavala biti nešto što nije bila. Uostalom, šta ste vi? Dva metra blata. To je sve. Samo mali naziv Vojvotkinja ili Doktor, ili Dr. Sc. ili Mr, to nema nikakve veze s vama; vi ste stvorenje vremena na zemlji. Vidite?

38 Dakle, ova mlada dama, rekao sam joj: „Šta se dogodilo?”

Rekla je: „Pa, taj je momak pušio,” i rekla je: „Pokušao je mene nagovoriti da pušim, ali nisam htela.” I rekla je: „Jedne noći mi je dao slatkiš, koji je dokumentovan, Španska mušica. Vi veterinari ili doktori znate šta to znači.

Tako, rekla je: „Odveo me je na pogrešan put.” Rekla je: „Onda sam pojela taj slatkiš, misleći da je to sve u redu.” Rekla je: „Nisam znala šta se dogodilo do sledećeg dana i moj moral mlade dame je bio uništen.” I rekla je: „Onda sam pomislila: 'U čemu je razlika?' Počela sam piti.”

39 Rekla je: „Učlanila sam se u crkvu; učinila sam sve najbolje što sam znala.” I rekla je: „I onda sam konačno služila neko vreme u domu „Dobar pastir”, katoličkoj instituciji. I pridružila sam se Katoličkoj crkvi misleći da će mi to pomoći; nije mi pomoglo. Kada sam izašla, činila sam iste stvari.” Rekla je: „Bila sam ulična prostitutka.”

Rekla je: „Pila sam: alkoholičarka.” I rekla je: „I onda kada sam završila s time,” rekla je, „opet bi me pokupili. Provela sam dve godine u ženskom zatvoru.” I rekla je: „Kada sam izašla odande, učlanila sam se u drugu crkvu.” I rekla je: „To nije bilo ni od kakve pomoći.” Rekla je: „Čula sam za vaše sastanke. Misllila sam da ću doći dole i videti ako biste mi mogli pomoći.”

Pogledao sam je, predivna žena. Mislio sam: „Šta? Ne bi li ona bila kraljica nekom malom umornom evanđelisti koji dolazi s terena, izmoren, draga mala žena koja bi stavila ruke oko njega, rekla: „Dragi, znam da si umoran.”

40 Ne znate šta vam to uradi. Znate? Kada su vremena... Niko ne može zameniti dodir stvarno drage supruge. Istina. Da je Bog čoveku mogao dati išta bolje, dao bi mu.

Dok sam gledao preko ovog stola jutros, kao što sam činio na mnogim sastancima, gledao sam gore dole ovuda i tamo sam video muškarce, propovednike evanđelja ovde, kako sede tu, koji su možda propovedali Evanđelje dok sam ja bio grešan dečak. Ovde su sede majke koje su pustile svoju decu za sto da bi pomogle ovim crkvama koje ovi momci predstavljaju. Možda ih više nikada neću videti nakon što ovaj sastanak završi. Možda se više nikada nećemo sresti na doručku na ovoj zemlji. Ali jedno je sigurno, srešćemo se na večeri jednom u jednoj boljoj zemlji.

28 Kada razmišljamo o tom velikom sastanku u nebu, kada taj veliki sto bude protegnut duž nebeskog svoda, od večnosti do večnosti i svi otkupljeni iz svih doba budu sedeli oko tog stola, a mi budemo gledali preko stola jedni druge, bez sumnje mala suza će kliznuti niz obraze dok se budemo prisećali ovih sastanaka i trenutaka. Rukovaćemo se jedni s drugima i stisnuti ruke s bratskom i sestrinskom ljubavlju. Tada će veliki Kralj izaći, obrisati sve suze s naših očiju i reći: „Ne plačite, deco. Sve je gotovo. Uđite u radost Gospodnju koja je bila pripremljena za vas od utemeljenja sveta.”

Oče, dok je dan, dok je zemlja i dok smo u vremenu, prostoru, neka bi radili dajući sve od sebe da pridobijemo svaku osobu tamo koju možemo, da sedi u tom velikom zajedništvu.

Blagoslovi ove ljude, ovu braću, ove... Neke od ovih mladih i starijih i ove žene i ovu malu decu. Molimo da ih moćno blagosloviš svojom snagom i prisutnošću. Neka bi ovaj sastanak prerastao u jedno neprestano probuđenje od crkve do crkve. Neka bi rame uz rame i srce uz srce, neka bi udružili snage zajedno za kraljevstvo Božije dok ne ugledamo Isusa. Molimo to u Njegovo Ime i za Njegovu slavu. Amen.

29 U knjizi Mateja, 4. glava, 17. stih, čitamo ove reči:

Od tada Isus je počeo da propoveda i govori: „Pokajte se jer se približilo kraljevstvo nebesko.”

Uzeću jednu malu temu i gledati na sat, temu „Od tada”. Sada, postoji vreme kada možemo reći: „Od tada.” Postoji vreme kada kao mlado dete, ovi propovednici ovde bi mogli reći: „Bio sam u crkvi,” i... Ili, „Bio sam na polju,” ili „čitao sam Bibliju, i od tada.”

30 Mladi dečak ili stari čovek, imamo određeno vreme kada se nešto dogodi i onda kažemo: „Od tada.”

Mladi dečak bi mogao reći: „Znate, nikada nisam slagao u svom životu. I jednog dana sam napravio cigaretu od kukuruzne svile i otišao iza starog ognjišta i-i pušio sam tu cigaretu i uzeo nešto kafe i stavio je u usta tako da mama ne oseti miris. I-i ona je rekla: „Mali, jesi li ti pušio?”

Crveno svetlo...

„Ne laži, mali dečake, ne laži.“ Savest: „Ne laži.“

„Ne, mama.“ Tada ste slomili svaku prepreku: „I od tada sam počeo lagati.“

Tako počnemo. Moramo to označiti od nekog vremena, nešto se dogodilo. I od tada su se stvari promenile. Svi imamo takve trenutke.

31 Nemoralna žena hoda ulicom, možda je rekla: „Nekada sam bila čista kao ljljan i blistava kao nakon kiše, kada je nebeska rosa pala na mene i bila sam čista kao onaj ljljan. Bila sam napolju s mladićem za kojeg sam mislila da je džentlmen. Jedne noći mi je dao Coca-colu sa alkoholom. Poljubio me je na način na koji me nije trebao poljubiti. Umesto da sam se otrgla od njega i opalila mu šamar i otišla kući, bacila sam se u njegov zagrljaj i od tada...” Vidite, uvek postoji nešto. „Tada sam bacila svoj život u vodu.“

32 Razgovarao sam s jednom takvom ženom jednog dana. Držali su je na psihijatrijskom odeljenju. Ušao sam unutra da se pomolim za nju. Rekli su: „Vrati se.“ U ludačkim košuljama... To je stvarno ono što je sinoć moglo biti. Vizije su se samo pojavljivale prozivajući ove ljude iz bolničkih kreveta i stvari; ali kada je slava Božija pala u tu zgradu, nisam više mogao čuti. Znate kako sam poslao propovednike tamo dole? Želim da slušaoci znaju, i da ovi ljudi znaju da kada napustim ovo mesto da oni ne moraju slati po mene da se molim za njih. Hteo sam da ljudi znaju da ove sluge Božije mogu polagati ruke na bolesne. Ništa od toga nije samo za jednu sobu; stvar je u tome da smo mi grupa ljudi; mi smo Božija porodica.

33 Dok sam ulazio u to odeljenje hitne pomoći, jedna predivna mlada žena sedela je tamo, velike smeđe oči i tamna kosa. Izgledala je kao da bi bila kraljica za palatu bilo kojeg muškarca.

„Dobar dan.“

Rekla je: „Dobar dan, brate Branham?“

Pogledao sam okolo i tamo su oni bili u ludačkim košuljama i vrištali su i proklinjali, a jedna je žena koristila posudu za vršenje nužde i brisala svoje lice u njoj. Oprostite na ovome jer ste doručkovali, ali baš ludilo.

I to je vaša vera...kada propovedate Božansko isceljenje.

Rekao sam: „Dobro, ja samo ne znam odakle da počnem.“

I mlada dama je rekla: „Volela bih kada biste mogli početi sa mnom prvo, ako ne...”

Rekao sam: „Ti nisi pacijent?“

Rekla je: „Jesam, gospodine.“

Rekao sam: „Pa, u čemu je problem?“

Rekla je: „Gospodine Branham, odrasla sam u hrišćanskoj porodici. Odgajana sam da poštujem Boga.“ Rekla je: „Jednom sam izašla s jednim momkom. Moja majka i otac su me upozorili da ne idem s takvim momkom. Ali,” rekla je, „bio je sladak i imao je, znate, lepu kosu.“

34 I o, naravno to je-to je sve u redu, naravno. I ja ne osuđujem nijednu ženu, izgledajte najbolje što možete, i sve, budite čiste. I devojk, to je sve u redu, ali samo mrzim videti kada neko sam sebe unakazi, ove žene čak ne izgledaju kao ljudi. Vidite? Ali izgledajte čisto; budite kao dame. I muškarci, nemojte biti neuredni. To nije ponizno; to je prljavo, vidite. Budite čisti, ali nemojte pokušavati... Znate, to je jednostavno... Nemojte pokušavati činiti takve stvari. Samo budite samo jedan običan brat. Vidite, i samo-samo budite svoji. Mrzim videti kada iko pokušava izigravati nešto što zaista nije.

35 Oprostite mi što sam skrenuo s teme na trenutak. Bio sam dole u Floridi i neko je rekao... Bio sam tamo dole da bih pomogao tom malom propovedniku Davidu, malom Davidu, godinama unazad. I on je došao u nezgodnu situaciju i otišao sam dole da mu pomognem. Tako, imali smo... Gospod nam je tamo dao veliku publiku i toliko mnogo ljudi da ih nisam mogao sve posetiti. Tako, jedan od njih je rekao: „Vojvotkinja te želi videti.“

Rekao sam: „Ko?“ Nikada nisam čuo za takvo ime.

Rekla je: „Vojvotkinja.“

Rekao sam: „Pa, šta je to?“

Rekla je: „To je žena koja poseduje sva ova imanja ovde. Ona nam je dozvolila da stavimo ovde šator.“

Rekao sam: „Pa, samo pogledaj stotine bolesnih ljudi tamo napolju koji me takođe pokušavaju videti da se molim za njih.“ Rekao sam: „Je li ona bolesna?“

Rekla je: „Ne, samo želi malo da razgovara s tobom.“

„Oh,” Rekao sam, „ako mi ostane išta vremena, dozvoli da to provedem s ovim ljudima tamo kojima to stvarno treba.“

36 Dobro, stavili su je tamo iza stepenica šatora kuda sam silazio. I nadam se da ne govorim ništa zlo. Velika, velika žena stajala je tamo s dovoljno nakita na svojim rukama da bi mogla sponzorirati nekog misionara deset puta oko sveta, stajala je tamo. Imala je naočare, naočare na štapi i držala ih ovako.